

מתייצב משך כל יום, זמן מה, במשרד המור של הצבאי, לבקש היתר נסיעה, וכל פעם היו מסרבים לתת לו את האישור. אחר כך נפטר הילד בביתו, בשומו ממשרד המושל הצבאי עם אמו ואביו.

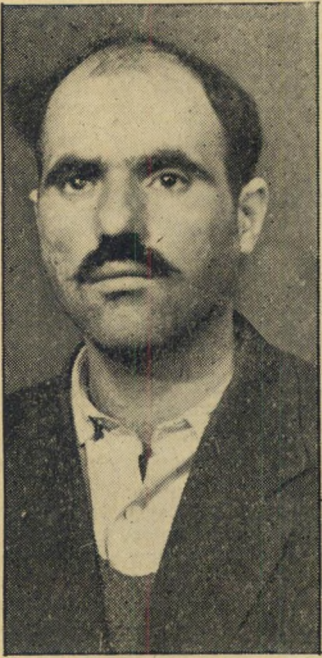
באותו יום הופיע רופא שנשלח עליידי המושל הצבאי, לביתו של הילד, ואיתו נש"ל גם רשיון (ליציאה) לששה חודשים. אך הילד נפטר עם בוא הרופא.

אמינה בת שנה. סיפורו של עבד אל-רחמן, האב השני: דומה היה.

בשנת 1951 או 1952, פניתי אישית לעור זר המושל הצבאי ושמו בנימין העיראקי. אתי היתה גם אשתו. ביקשנו היתר נסיעה לחדרה, כדי לקחת את בתנו החולה, אמינה, בת ה-שנה האחת, לרופא.

למרות שבתו היתה במצב מסוכן, לא קר בלתי היתר, והפקיד הנ"ל גירש אותנו ממש"רד המושל. וכך, מול בית המושל באותו זמן, מתה הבת שלנו.

גם מכתבים אלה נכתבו אחרי שהאנשים

קרוב התעללות עלי
"אם שמם לך אקדח..."

עצמם חתמו על הכחשות רשמיות. כיצד הר"חתמו? כמיו משך בכחפיו הרחבות: "כש"שמים לך אקדח על החזה, לא תכחיש?"

מפלגות השורה מס' 2

עורכי העיתונים תמחו. לפנייהם היה מונח מכתב ללא חתימה, כתוב במכונת-כתיבה, שפתח במלים: "לפני שלושה חדשים קמה בתוך מפא"י שורת הנאמנים למלחמה בשח"תתו..."

המכתב הכיל האשמות חמורות נגד שרגא נצר, שנשע יחד עם יושב-ראש אגודת הצר כניות, שפאן, לטיוול לארצות-הברית, הקציב לעצמו לצורך זה 45 אלף לירות מכספי ה-צרכניות. הטיוול, כך טענה השורה, ניתן לו כשחודש עליידי שפאן, תמורת הכנסתו של שפאן כציר לוועידת ההסתדרות. נצר, שהיה חבר בוועדת המינויים, שלח גם את אשתו (דבורה נצר) לכנסת ואת חתנו (אורי שפירא) לתפקיד יועצו של שר-האוצר.

יתר על כן, נצר קיבל משכורת מלאה ב-עיריית תל-אביב תמורת עבודה של יומיים בחודש, ביצע מעילות של אלפי לירות בקרן הבחירות של מפא"י, שיפץ את דירתו ה-פרטית ברחוב לוי יצחק 9, תל-אביב, בחומרי העירייה ובפועליות.

מחתרת חדשה. המכתב פורסם עליידי כמה עיתונים ללא בדיקה נוספת. נכונותו אוש"רה מיד עליידי המפלגה, שהתעטפה בשתיקה. גימגם אחד: "הנסיעה לאמריקה ניתנה ל-נצר כפרס עבור הצלחתו להשגת נצחון מפא"י בבחירות האחרונות לכנסת".
אולם גם העורכים לא ידעו מי היא שורת הנאמנים.

באוסף החבורות והקנוניות המתרוצצות

העם הפער השני

"מאורע גדול נחרש בישראל בשבת זו, שהאפיל אף על הידיעה בדבר ארבעים האיו-ליושנים שהגיעו לרשותם של אויבנו. מאבק איתנים נתקיים השבת בשדה-הכדורגל. נב"חרת הכדורגל של ישראל הופיעה על המגרש ועמה ארבעה חודשים של הכנה. הקהל צפה במשחק במתינות נסערת..."

לא היו אלה דבריו של כתב-ספורט נלהב, אלא של אחד המנהיגים הרציניים ביותר של ישראל. גלילי, לשעבר אליל ההגנה ו-סגן שר-הבטחון, אמר את הדברים בלעג מר. כי בניגוד למאבק הספורטאי (ראה ספורט), לא הקדיש אדם בישראל מאמץ רציני כדי ל-התכונן למאבק שני: המאבק נגד האליזשי-נים עצמם, מפציצי-הטילון הסובייטים אשר שום נשק ישראלי קיים לא היה מסוגל למ-נוע בעדם להתריב את ערי ישראל.

הירהר גלילי על הפער שהיה קיים בחור"דשים האחרונים בין דיבורים ומעשים: "ה-פער בין דיבור למעשה נסתם, שכן חדלו כבר לדבר..."

הכנסת מוות מול בית המושל

חבריה-כנסת הופיעו מגולחים למשעי, מ-כורקים היטב, לבושים הדר. אותו יום לא היו רק נציגי העם, אלא גם שחקנים, זרקורי ה-טלביזיה חיממו את האולם, הצלמים הנציחו כל מילה למען 40 מיליון הצופים הקבועים של תכנית הטלביזיה של השדרן האמריקאי הנודע, אדוארד ("אד") מורו.

על כן גם לא היו שום קריאות ביניים כי-אשר סיים ראש-הממשלה את תשובתו על ש-אלתלא בקשר לערבי בשם מוחמד חוסיין עלי מכפר סחנין, שפקיד הממשלה הצבאי פצע את פניו בברזל מלובן. קבע בי. גי, בקול הפסקני הרגיל: "שום איש לא נכחה בסחנין... מר מחמוד חוסיין עלי... הודיע בכתב שהוא מ-גנה (את) הבדוהה בדבר הכוונה".

"הוא הדליק פרימוס". "יוסף כמיו, ח"כ מפ"ם הערבי, גבר מגושם ומשופם, הת-אפק בקושי מלקפוץ ממקומו. כי בכיסו הי-תה הצהרה בשבועה, חתומה בטביעת-אצבעו של מחמוד. נשבוע הלה, לפני שבוע:

"בתחילת חודש אוקטובר 1950, הואשמתו על ידי השלטונות בנסיעה ללבנון ללא רש-יון. הכחשתי את האשמה.

"כעבור כמה ימים נקראתי עם עוד כמה אנשים למשרד המושל הצבאי בסחנין. שם דרש הסמל אברהם מאתנו כי נודה באשמה, אולם סירבנו. הוא החל צועק ומגדף וממטיר על כל אחד מאתנו מכות בצורה אכזרית.

כשהמשכנו בהכחשתנו, הדליק פרימוס והגית עלינו שיפודי ברזל עד שהפכו אדומים מרוב חום. ואז החל מאיים עלינו בברזל ה-מלובן, אולם סירבנו להודות בהאשמה המ-בווימת.

"אז נטל אחד השיפודים והניחו על אפי. התעלפתי וגלקחתי לנצרת, שם נבדקתי על-ידי הרופא ביראן עטאללה ביום 16.10.50. הוא נתן לי את התעודה המצורפת בזה והורה להכניסני לבית החולים".

תעודת הרופא קבעה כי מחמוד סבל מש-מונה פצעים שונים, ביניהם "כוחה בגשר ה-אף".

על איזו הכחשה הסתמך בי. גי? טען כי מיו: "פקיד במדים הזמין את מחמוד לפגישה ודרש ממנו לחתום שקיבל את ההזמנה. מח-מוד אינו יודע קרוא וכתוב. הוא שם את סטי-עת אצבעו על המיסמך. היה זה טופס של הכ-חשה. זאת היתה רמאות."

הרופא איחר. אותו מזל היה לבי. גי, גם בתשובתו לשאלתא שניה, על מותם של כמה ילדים במשולש כתוצאה מפירוב הממשל הצבאי לתת להוריהם את הרשיון הדרוש להע-צירם לבית-חולים. גם כאן היה בידי בי. גי, מיסמך רשמי: הכחשת ההורים.

כמיו לא הוציא מכיסו את מכתבם של שני האבות השכולים. הם היו מיסמכים מוזעזעים, כתובים על נירות תלושים ממחתרת, בכתב-ידם של מלאחים. כתב האב האחד:

בשנת 1955, בכפר ערה... נפטר הילד עאדל עבד אל-לטיף מערעה, והוא בן שש שנים, לאחר שהתגברה עליו מחלתו. לפני זה היה

צפה נסמיון נמרין למנוע את הכירור המשפטי שד פרשת עמוס בן-גוריון. סגן-המפקח הכללי הגיש את תביעתו נגד שורת המתנדבים (אך לא נגד העולם הזה) מתוך תקווה שיעלה בידו לרכך את המתנדבים אחרי הגשת המשפט. לכן בוססו כתב-התביעה על דברים שהמתנדבים "התכוונו" לאחר, במקום מה שאמרו באמת, מתוך תקווה שהמתנדבים יכחישו את הכוונות ויאפשרו לבן-גוריון את ביטול המשפט מבלי שיצטרך להתפטר. תקווה שניה: ביטול המשפט, שייראה בעיני הקהל כנסיגה של המתנדבים, יסתום את הגולל על השורה. לפי שעה אין סיכויים לכך.

בן-גוריון לא השלים עם תוכניות מפא"י הרשמיות לשעת חירום. הוא יפנה בקרוב לאזרחי המדינה בסידרת הופעות ציבוריות וקריאות משודרות, יציג לפנייהם את תוכניתו, שתשים את כל הדגש על התנדבות המונית.

שעורויית השנה תתפוצץ כאשר יודעו פרטים עי חלוקת כספי התמיכה הממשלתית לנפגעי הצורות. סכומים אדירים חולקו מקופת-המדינה בתיווך זה ערב הבחירות, על סמך חשבונות כוזבים ומנופחים, ובהסכמת האילמת של כל המפלגות, כדי לממן את מערכת הבחירות שלהן. המפלגות שאין להן תנועה התיישבותית משלהן קיבלו פיצוי עליידי חלוקת רשיונות-ייבוא.

שעורוייה שניה באופק הציבורי: התוכנית לשגר משלחת מנופחת של מנהלי משרדים, בתוכס תני קולק, לסויר רשמי בבזרמה — על חשבון משלם המסים, וזאת בשעה שדוברי הממשלה מדגישים את הצורך בקימור צים ומניעת מותרות.

בשנה הבאה, תידרש לשלם שורה חדשה של מסים. משרד האוצר והרשויות המקומיות עסוקים עתה בעיבוד החוקים הדרושים, שיסילו עליך לשלם חמישים אחוז יותר ממה ששילמת בשנה האחרונה.

אל תתפלא אם בעתיד הקרוב תתחזלל תסימה רצינית בקיבוצי איחוד הקבוצות והקיבוצים. יתנהל מאבק עז נגד חלקים גדולים בכמה קיבוצים, שיפעלו למען הפיכת הקיבוצים למושבים שיתופיים. הנקודה המסוכנת ביותר: קבוצת גבים, שהחליטה כבר בהסכמה כללית-כמעט של חברי המשק ליהפך למושב שיתופי, אך נרתעה לפי שעה מביצוע ההחלטה, נוכח לחץ גדול מצד מרכז איחוד הקבוצות והקיבוצים.

מסע אנטי-ישראלי חדש מתקרב ובא. הפעם יהיה זה מסע תעמולה נרחב של הוותיקן, למען בינאום ירושלים. התוכנית תקבל את תמיכת הנלהבת של מצרים וסוריה, שינצלו את ההזדמנות לפגוע בישראל ובידן כאחד. הבסיס החוקי שעליו ישען המסע: החלטת או"ם לבינאום ירושלים. ישראל תצויר כמפירה עיקשת של החלטות המוסד הבינלאומי העליון.

לעומת זאת, יתהדקו היחסים בין ישראל ואיטליה. ממשלת רומא תגלה יחס אוהד יותר למדיניות החוץ הישראלית ולצרכיה הבסחוניים. ההעלאה ההדדית של הנציגויות בירושלים וברומא לדרגת שגרירות היתה צעד ראשון בכיוון זה.

פעילות דיפלומטית מסוג אחר: כינוס שגרירי ישראל בבירות המערב, שתיערך במשרד החוץ בירושלים בראשית מרס, שמטרתו לבלום את מירוצ המערב לרכישת אהדת הערבים ורמיסת ישראל. בהתייעצויות אלה ישתתף גם שגריר ישראל ברומא אליהו ששון, שיסיים בכך את תפקידו, יפנה את מקומו לפקיד גבוה מסויים במשרד החוץ.

לאזה המאמינים עריין באפשרות שד קבלת נשק מאמריקה יינתן תחליף להזנת תקנותיהם. בחודשים הקרובים יגדל נפח משלוחי המזון העודפים מארצות-הברית לישראל, כמתח-חינם.

סנפציה שתעסיק בקרוב חובבי נחושים דיפלומטיים: שגרירת החדש של מוסקבה בקאהי, ייבגני דימיטרייץ' קיסלב, הנו ממוצא יהודי, אמו של השגריר היא יהודיה ילידת קיוב.

המצב הכלכלי הקשה יפגע בחודשים הקרובים בשורה שלמה של מפעלים. המועמד הראשון: ענף הסקסטיל והצמר.

נקודת סכנה שנייה: ענף הבנייה. אם שילמת כבר כסף לקבלן עבור דירה שתמסר לך בעתיד הקרוב, קיימים סיכויים רציניים שהקבלן לא יוכל להשלים את הבנייה. הסיבה לכך היא חוסר האשראי החמור, שאילץ את הקבלנים ללוות סכומים ניכרים ברבית קצוצה של 20 עד 30 אחוז. נציבות מס ההכנסה המסרבת להכיר ברבית זו כסעיף הוצאה ודורשת תשלום מסים מלא, עלולה לגרום לפשיטות רגל של קבלנים רבים.

אם אתה רגיל לקרוא עתון יומי בתירתדו, צפויה דך הפליה לרעה. בפגישת שר המסחר והתעשייה עם מו"לי העיתונים, הודיע כי לא ירשה בשום אופן העלאת מחירים, פן יעלה האינדקס. העיתונים המפלגתיים יכסו את גרעונם המוגדל עליידי תמיכה מוגברת ממפלגותיהם, הנהנות מן החלוקה הכללית של רכוש המדינה. עתונים בלתי-תלויים יצטרכו לשאת בהפסדים או להוריד את מספר העמודים ואיכות החומר שהם מגישים לקוראים.

הסופר שדום אש עלול לא למצוא את המנוחה והנחה בחווילתו כבתיים. אש, שהקים את ביתו החדש, הנשקף על פני הים, כדי לחיות בו את שנות זקנתו, לא חדל להוות מוקד לאיבתם של הדתיים, בגלל ספריו בעלי המוטיבים-הנוצריים.